

Η επιστροφή του ασώτου

Στίχοι: **Δημήτρης Αποστολάκης**
Μουσική: **Δημήτρης Αποστολάκης**

Εκτελέσεις:

κίνουος Ιωαννίδης

Μέσα στο κέφι του γλεντιού και στου κρασιού τη ζάλη
ένας μικρός εμίλησε μ' αποκοτιά μεγάλη:
"Ξένε, ό,τι είχες να μας πεις, όλα θαρρώ μας τα `πες,
γύρισες όταν έχασες, όνειρα και αγάπες".

Πιότερο τον επίκρανε κι απ' τη ντροπή του νόστου
που ο μικρός δε γνώρισε πως ήταν αδερφός του.
Σαν τέλειωσε η ξεφάντωση, πήγε στην καμαρά του
που `χανε βάψει οι τοίχοι της από τα όνειρά του.

Κι όπως εξετυλίγονταν τα όνειρα τα πρώτα,
ο αδερφός του χτύπησε της κάμαρας την πόρτα,
και το `πε πως από καιρό τον τυρρανά η σκέψη,
μ' απόψε τ' αποφάσισε άλαργο να μισέψει.

Επόνεσε όπως πονεί παλιά πληγή π' ανοίγει
και του διπλοπαράγγελνε τι πρέπει ν' αποφύγει.
"Εκεί στα ξένα που θα πας, μην πεις νερό αδερφέ μου,
τη λησμονιάς και μαραθείς, ανθέ και καντιφέ μου.

Κάμε σαίτα την καρδιά να σκίσει τον αέρα,
να φτάσεις όπου έφτασα κι ακόμη παραπέρα.
Και το στερνό που θα σου πω πριν από τη φυγή σου,
πρόσεξε στο ταξίδι σου μη χάσεις την ψυχή σου".

Μέσα στη νύχτα μείνανε για ώρα αγκαλιασμένοι
και νιώθαν πως μ' αόρατο σκοινί ήτανε δεμένοι.
Κι όπως τον συναπόβγανε και μάκραινε η σκιά του,
έπεσε στο προσκέφαλο κι έκλαψ' απ' την καρδιά του.

Καταχώριση στο stixoi.info: Panos2, 01-08-2004

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=5681